

Oslo, 29. januar 2007, vedtak sak 182-06

Klager: NN

Innklaget: Lindorff AS, Postboks 7015, 5020 Bergen

Saken gjelder: Fordringshavers avslag på oppsigelse av avtale er sendt til klagers ubenyttede e-postadresse

Thor Dahls gt. 1 A
Postboks 311, 3201 Sandefjord
Tlf.: 33 46 56 57 . Faks: 33 46 93 13
E-Mail: post@inkassoklagenemnda.no
Bankgiro: 2490.45.31525
Org.nr.: 971 317 612
www..inkassoklagenemnda.no

1 Kravet

Kravet gjelder kjøp av domeneparkering fra fordringshaver. Faktura sendt 13.10.05 på kr. 537,50 gjelder for domeneparkering i perioden 27.11.05 til 26.11.06. Purring tillagt kr 54 i purregebyr. ble sendt 14.11.05. Betalingsoppfordring tillagt salær på lett sats kr 275 ble sendt 26.04.06. Tungt salær ble lagt til kravet 21.06.06.

2 Saksforholdet

Klager inngikk den 12.11.00 avtale om domeneparkering med fordringshaver. Avtalen ble inngått over internett. Etter å ha mottatt faktura og purring for ny avtaleperiode, sendte klager oppsigelse av avtalen i brev 19.11.05. Klager beklaget samtidig at den sene oppsigelsen skyldtes at hun hadde vært innlagt på sykehus.

Fordringshaver godtok ikke oppsigelsen i e-post til klager 29.12.05 og opprettholdt kravet under henvisning til at oppsigelsen var kommet altfor sent.

Den 14.11.05 sendte fordringshaver et skriv kalt "PURRING" hvor det på giroblanketten også het "Purring". I teksten het det dessuten:

Vi minner om at dersom beløpet ikke er innbetalt ved forfall, oversendes saken til inkasso uten ytterligere varsel

På grunn av manglende betaling ble saken oversendt til inkasso og betalingsoppfordring ble sendt 26.04.06, tillagt salær kr 275

Klager betaler hovedstolen 01.05.06, men bestred i telefonsamtale med selskapet (rundt samme dato) kravet på omkostninger med den begrunnelse at hun hadde sagt opp avtalen.

I brev 01.06.06 opplyste inkassoselskapet at innsigelsen var forelagt fordringshaveren som fortsatt opprettholdt kravet. Det het at fordringshaver hadde gitt tilbakemelding i e-post "sendt kontaktpersonen i avtalen" om at oppsigelsen var levert for sent. Kravet på salær og renter ble opprettholdt.

I brev 15.06.06 til inkassoselskapet, sendt på ny 26.06.06 da det i telefonsamtale denne dag ble opplyst at brevet av 15.06.06 ikke var mottatt, fastholdt klager at kravet på omkostninger var urettmessig, og at henvisningen til e-post om at oppsigelsen ikke var godtatt "er irrelevant, fordi jeg ikke benytter e-mail".

Selskapet hadde i mellomtiden i brev 21.06.06 opprettholdt kravet og varslet om videre pågang ved manglende betaling.

I brev 03.07.06 ble klager underrettet om at hennes nå mottatte innsigelse saken var sendt til fordringshaver for vurdering. I brev 13.07.06 ble klager underrettet om at kravet ble opprettholdt "da dette (e-post) er kanal for Deres kommunikasjon med kreditor".

Klager betalte omkostningskravet på kr. 581,90 24.07.06 fordi hun ville unngå ytterligere omkostninger, men underrettet samtidig om at hun ville klage til Inkassoklagenemnda.

Hun sendte klage til Inkassoklagenemnda 17.08.06 som 28.09.06.ble sendt selskapet til uttalelse.

Selskapet opprettholdt i brev 10.10.06 kravet på omkostningene. Etter at sekretariatet for Inkassoklagenemnda hadde stilt selskapet noen tillegsspørsmål i brev 06.12.06, fastholdt selskapet sitt standpunkt 08.12.06.

3 Partene anfører

Klager anfører at kravet på inkassoomkostningene ikke er rettmessig, da hovedkravet ble betalt straks hun ble kjent med at oppsigelsen av avtalen var ugyldig. Oppsigelsen ble sendt skriftlig, pr. post, og da hun ikke hørte noe antok hun at oppsigelsen var gyldig. Klager begrunner den sene tilbakemeldingen med sykehusinnleggelse. Klager bestrider videre at avslagsbrev sendt pr e-post, til en adresse som ikke hadde vært i bruk på lang tid, er kommet henne til kunnskap. Klager anfører derfor at hun har derfor ikke hatt anledning til å betale kravet før saken ble oversendt til inkasso, men at hovedkravet ble betalt straks hun ble kjent med at oppsigelsen var innkommet for sent.

Innklagede anfører at avslaget på oppsigelsen ble sendt til e-postadresse klager selv har oppgitt og akseptert som kontaktopplysning. Selskapet anfører videre at klager må ha et selvstendig ansvar for å sette seg inn i gjeldende oppsigelsesfrister og viser til avtalevilkårenes punkt 9.2.1, som angir oppsigelsesfristen til senest 30 dager før utløp av avtaleperioden på 12 måneder. Oppsigelsen ble sendt etter mottak av inkassovarslet, klager måtte derfor forstå at den var for sent innkommet. Fordringshaver har dessuten minnet om at oppsigelsen var kommet for sent ved e-post.

4 Nemnda ser slik på saken

Etter inkassoloven § 22 og avtale mellom Norske Inkassobyråers Forening og Forbrukerrådet av 20. februar 2003 om klagenemnd for inkassotjenester behandler Inkassoklagenemnda klage på inkassoselskaper i forbindelse med tvist om forpliktelser etter inkassoloven. Nemnda skal ikke ta stilling til det underliggende forholdet i saken, men i den grad det er av betydning for vurderingen av forpliktelser etter inkassoloven, vil nemnda etter omstendigheten måtte vurdere om det er rimelig grunn for en innsigelse mot kravet.

Det fremgår at klager har betalt med forbehold om at saken ville bli tatt opp med Inkassoklagenemnda for vurdering, et forbehold som må godtas.

Inkassoklagenemnda tar utgangspunkt i at det ble inngått en gyldig avtale mellom partene i saken 12.11.00. Klager har ved avtaleinngåelsen - i samsvar med avtalevilkårene - samtykket i å motta informasjon til den e-postadresse hun oppga. Klager må anses forpliktet til å melde fra dersom det skjer endringer.

Nemnda finner det ikke tvilsomt at klagers oppsigelse 19.11.2005 ble sendt for sent til å kunne gjelde perioden november 2005 - november 2006. Dette fremgår klart av avtalevilkårene. Innklagede måtte også rettmessig kunne holde seg til den e-postadresse klager hadde oppgitt med tilbakemelding om at oppsigelsen hadde kommet for sent. Klagers innsigelser på dette grunnlag finnes ikke å ha rimelig grunn.

Nemnda legger til at det er vanskelig å se at oppsigelsen ikke skal kunne gjelde som oppsigelse for neste periode fra november 2006.

Inkassoloven § 17 første ledd bestemmer at skyldneren plikter å erstatte fordringshavers nødvendige kostnader ved utenrettslig inndrivning. Forutsetningen er at kravet er brakt til forfall, samt at det er sendt inkassovarsel etter § 9. Etter § 17 fjerde ledd in fine kan kostnadene ikke kreves dekket dersom kravet til inkassovarsel i § 9 ikke er overholdt.

I denne saken synes inkassator å legge til grunn at fordringshavers "PURRING" 14.11.2005 er å anse som inkassovarsel etter inkassoloven § 9.

Nemnda legger til grunn at *inkassovarsel* i samsvar med § 9 er påkrevd før en sak kan oversendes til inkasso. Inkassoforskriften kjenner også begrepet *purring*, som ikke er tillagt rettslige betydning, men er valgfrie å sende. Nemnda finner at disse to begrepene må holdes klart atskilt fra hverandre, og at det ikke er nok til å tilfredsstille kravet til inkassovarsel at det i teksten - med liten skrift - fremgår at unnlatt betaling vil føre til inkasso. Det er ved denne vurdering lagt vekt på at det ikke vil skape problemer for bransjen med en enhetlig tekst hvor det både i overskriften og ellers fremgår at det dreier seg om et inkassovarsel.

Nemnda er kommet til at det ikke kan sies å være sendt et varsel som tilfredsstillende kravene i inkassoloven § 9. Det er derfor ikke grunnlag for å kreve inkassoomkostninger.

5 Vedtak

Klager gis medhold. Innbetalte inkassoomkostninger tilbakebetales.

Iver Huitfeldt
Leder Inkassoklagenemnda